

Posudek vedoucího diplomové práce Adama Štěcha **Zbyněk Hřivnáč a interiérový design padesátých až sedmdesátých let minulého století, Praha 2013**

Adam Štěch je příkladem inklinace řady studentů dějin umění k umění a designu doby normalizace. Tato retro vlna má tu pozitivní stránku, že umožňuje zpracování umělců a období, dosud akademicky nezhodnocených.

K nim patří designér Zbyněk Hřivnáč, mj. autor dnes již zničeného vnitřního designu Hotelu Praha.

Hřivnáčův monumentalizující, sochařský a patetický design dobře odpovídal nárokům modernity komunistického režimu, který byl hlavním investorem Hotelu Praha. Štěch ovšem vykresluje dílo Hřivnáče v celé škále od 50. let až do osmdesátých let. Jeho přehled je více méně popisný. Jediné vybočení z evoluční popisnosti jsou srovnání s mezinárodní, vesměs západní tvorbou. To je myslím nejsilnější stránka diplomové práce Adama Štěcha: ukazuje, že určité kódy modernity v Hřivnáčově díle bylo lze paralelně nalézt i na Západě, což naznačuje, že existoval jakýsi internacionální modernistický jazyk, a to i přesto, že fungovala Železná opona. Zejména Hřivnáčovy realizace pro ČSA patřily k vrcholům jeho tvorby, což Štěch jasně rozpoznal.

Štěchova práce je objevná již svým tématem. Autor má pravdu, když tvrdí, že Hřivnáč designér zůstával vždy ve stínu architektů Bočana či Filsaka, s nimiž často spolupracoval. Chronologické zpracování diplomové práce je tradiční. V některých kapitolách se objevují termíny jako modernistický dekorativismus a komunistický hédonismus, které naznačují možnosti teoretického uchopení designu, u Štěcha jen naznačené a výrazněji nerozvedené.

Adam Štěch napsal práci z hlediska tématu inovativní, z hlediska obsahu a struktury tradiční s výjimkou výrazné mezinárodní kontextualizace. Text by zasluhoval větší ediční péči (překlepy apod.).

Domnívám se, že pozitiva práce převažují a proto ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 7.9.2013

Prof. Vojtěch Lahoda

